

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**VIII Premi Literari Sant Jordi
1997**

PREMI POESIA

**La collita dels dies
de
Josep Macaya i Gausset**

LA COLLITA DELS DIES

Dels Dies que s'escolen pel passadís dels anys,
duent feixos d'angoixes i rius de sang marcida,
revé el polsim de joia i el munt dels desenganys,
carcassa i carnadura que neix junt amb la vida,
el cor, i els seus afanys.

La flama d'aquells Dies, lliurats a la memòria,
es mou en la tenenbra al fons del temps perdut,
i és presa en el misteri de l'aura evocatòria,
com boira fugitiva d'un raig de joventut,
que, avui, és sols història.

En el bagul dels Dies, que el cap vol confeguir,
hi ha un floc teixit de somnis d'or fos d'amor en bresques,
de vagues melangies del deixondit ahir,
i de malsons desclosos de les presons dantesques,
que frisen per sortir.

Els quatre vents que foren ressò del pas dels Dies
per dins de la penombra, enllà de l'aspre món.
són ara quatre veles, fendint de nou les vies,
per on les veus retornen de l'horitzó que es fon
nimbat de fantasies.

Els sentiments que eixiren del si dels Dies grans,
amb repiqueig de festa, i cants plens d'harmonia,
reviuen per les venes efluvis dels instants
gravats enmig de l'ànima, amb focs de poesia,
més forts que els diamants.

¿Quants Dies clou la vida? No hi ha resposta certa.
aquesta gran pregunta és fora de l'abast.
quan l'home se l'adreça sent l'ai d'un crit d'alerta,
calfred a les entranyes, el so d'un toc nefast,
i el buit de l'hora incerta.

¿Què hi ha després dels Dies, quan és al més enllà:
el res, en el silenci, cendrós, adins i a fora,
o el tot, en un reviure, ensems diví humà,
en un nou món, de faula, portat tant a la vora,
que es pot tocar amb la mà?

Dels Dies que reposen al llarg de la ribera,
duent brins d'esperança de l'endemà feliç,
en ve la pau eterna amb fulles d'olivera
que es gronxen per les ones, vers l'ample paradís
del dia que ens espera.